

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva v právní věci

navrhovatele:

V. B.,

bytem X,

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Nápravníkem,
se sídlem Na Harfě 7, Praha,

proti

odpůrkyni:

obec Dublovice,

se sídlem Dublovice 33,

zastoupena advokátem JUDr. Antonínem Janákem,
se sídlem T. G. Masaryka 142, Příbram,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Dublovice – schváleného usnesením Zastupitelstva obce Dublovice ze dne 24. 11. 2020, č. 12/8/2020,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrkyni na náhradě nákladů řízení částku 16 456 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Antonína Janáka, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se navrhovatel domáhá zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Dublovice – schváleného usnesením Zastupitelstva obce Dublovice ze dne 24. 11. 2020, č. 12/8/2020 (dále jen „územní plán“ nebo „opatření obecné povahy“). Navrhovatel požaduje, aby soud zrušil územní plán v rozsahu pozemků p. č. st. XE, XA, XB, XC a XD v katastrálním území X, obci X, které jsou v jeho vlastnictví (dále také jen „pozemky navrhovatele“).

Obsah návrhu a vyjádření k návrhu

2. Navrhovatel nesouhlasí se změnou funkčního využití jeho pozemků, které byly dříve zařazeny do plochy určené pro obchod a nerušící výrobu, ovšem napadeným opatřením obecné povahy byly zahrnuty do plochy ZH. Tím je zcela popřen soulad veřejného zájmu a soukromých zájmů navrhovatele.
3. Podle vyjádření odpůrkyně zaujímají navrhovatelovy pozemky příliš velkou plochu, která by mohla ohrozit systém ekologické stability (jejich výměra je 10 193 m²). Obyvatelé obce jsou zvyklí využívat je (prostor lomu) pro společenské účely – pálení čarodějnic – a v létě k rekreaci. Odpůrkyně chce tuto zvyklost zachovat, odmítla však návrh navrhovatele, aby pozemky odkoupila, neboť nemá dostatek volných finančních prostředků a disponuje jinými nástroji, jak záměru docílit bez finanční kompenzace. Odpůrkyně nerespektuje zásady ochrany vlastnictví navrhovatele, v grafické části územního plánu dokonce ani nevyznačila vodní plochu (letní koupání), která se na pozemcích nachází.
4. Obec nevyužila možnosti řešit aktivity vlastníků nemovitých věcí vedených na listech vlastnictví č. X a X změnou využití ploch, a tedy nastavením regulativů, a nechala živelně provozovat živnost v blízkosti vodního toku bez ohledu na zásadu proporcionality, bez přiměřené ochrany obecných zájmů, zejména lidského zdraví, přírody a životního prostředí. Odpůrkyně nerespektovala zásadu proporcionality a zásadu minimalizace zásahu do soukromých práv a o dohodu s navrhovatelem se vůbec nepokusila.
5. Navrhovatel podal námitky proti návrhu územního plánu, s nimiž se odpůrkyně zákonným způsobem nevypořádala. Dokonce námitky ani nezveřejnila v dokumentaci k vydanému napadenému opatření obecné povahy, neboť dokumentace původně neobsahovala bod projednání přílohy č. 2 – Rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek k ÚP Dublovice. Rozhodnutí o námitkách, včetně samostatných odůvodnění, a vyhodnocení připomínek nebyla zveřejněna po vydání opatření obecné povahy a veřejnost s nimi nebyla seznámena ani před projednáním, ani při projednání před schválením zastupitelstvem na veřejném zasedání dne 24. 11. 2020. To dokládá sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 24. 8. 2021 k druhému podnětu navrhovatele na provedení přezkumného řízení. Na webových stránkách obce se původně pod odkazem na přílohu č. 2 zobrazil zcela jiný dokument, a to příloha č. 1. Teprve poté, co navrhovatel podal podnět na provedení přezkumného řízení, došlo k doplnění dříve zveřejněné dokumentace o námitku č. 8 a vyjádření k ní.
6. Navrhovatel má za to, že opatření obecné povahy zasahuje do jeho práv nepřiměřeným způsobem. Není naplněn požadavek neexistence vhodnějšího prostředku k dosažení

sledovaného cíle a co nejmenšího omezení adresátů opatření obecné povahy. Není naplněn ani požadavek úměrnosti opatření obecné povahy vzhledem k sledovanému cíli, neboť došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu vlastnictví. V daném případě nelze hovořit o harmonickém využití území, zásah do vlastnického práva navrhovatele není racionálně zdůvodněn.

7. Navrhovatel poukazuje na to, že územním plánem byl sousední pozemek p. č. XF, jenž byl původně zemědělským pozemkem, zařazen do plochy výroby a skladování VN4. Jeho současným vlastníkem je M. S., X společnosti Biopekárna Zemanka s. r. o.
8. Odpůrkyně ve vyjádření k návrhu na zrušení části opatření obecné povahy uvedla, že jím navrhovatel sleduje zcela jiný cíl, než jak vyplývá z jeho námitek. Navrhovatel se v minulosti pokoušel dosáhnout změny územního plánu, kterou by na jeho pozemcích byla vymezena plocha pro bydlení, což zastupitelstvo odpůrkyně odmítlo. V předchozím územním plánu byla plocha pozemků p. č. XD a p. č. st. XE vedena jako plocha stabilizovaná zastavěného území s určeným způsobem využití VN (plochy výroby nerušící, obchodu a služeb). Pozemky p. č. XA, XB a XC byly součástí nezastavěného území s využitím jako plochy zemědělské, popř. ostatní plochy, neboť na části plochy bylo vymezeno ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru. V napadeném územním plánu jsou pozemky p. č. XD a p. č. st. XE vedeny jako plocha stabilizovaná zastavěného území se stanoveným způsobem využití ZH (plochy výroby a skladování – zemědělské hospodaření). Pozemky p. č. XA, XB a XC jsou součástí nezastavěného území obce s využitím jako plocha PP (plochy přírodní), je na nich vymezen prvek územního systému ekologické stability, konkrétně lokální biokoridor DU21 – DU22.
9. Zařazení pozemků navrhovatele do jednotlivých ploch v novém územním plánu je provedeno z hlediska územního plánování správně a v podstatě odpovídá obsahu předchozího územního plánu. Plocha stabilizovaná zastavěného území ZH navazuje na stávající zemědělské stavby (areál) v jejím sousedství a umožňuje další rozvoj této funkce v navazujícím území ve vlastnictví navrhovatele. Předchozí územní plán nerozlišoval zvlášť plochy výroby a skladování pro zemědělské hospodaření a zvlášť plochy výroby nerušící, obchodu a služeb, nýbrž oba typy ploch slučoval do jedné. Nový územní plán mezi nimi rozlišuje, proto byla část pozemků navrhovatele zařazena do plochy ZH. Zařazení zbývajících pozemků do plochy PP je legitimní, neboť se na nich nachází prvek územního systému ekologické stability. Využití pozemků se tedy v porovnání s předchozím územním plánem v podstatě nemění, pouze je upřesněna funkce na ploše výroby a skladování. Nelze proto přisvědčit argumentaci navrhovatele, že napadený územní plán mění využití jeho pozemků, ani že byl popřen soulad veřejného zájmu a zájmu soukromého. Tvrzení navrhovatele je v tomto ohledu zcela vágní, neboť z něj neplyne, jaké zájmy má navrhovatel na mysli a jak byly popřeny v situaci, kdy se nic nemění.
10. Odpůrkyně dále vysvětluje, že pozemek p. č. XF byl v předchozím územním plánu ve znění jeho změny č. 2 z roku 2006 zařazen do plochy VN1-CH (plochy výroby nerušící, obchodu a služeb), přičemž v napadeném územním plánu je veden jako součást plochy VN4 (plochy výroby a skladování, výroby nerušící, obchodu, služeb). Tvrzení navrhovatele, že původně zemědělský pozemek byl změněn na pozemek pro výrobu, obchod a služby, neodpovídá skutečnosti, neboť k této změně došlo již v roce 2006.
11. Odpůrkyně namítá, že jednání s navrhovatelem o odkupu jeho pozemků vůbec nesouvisí s napadeným opatřením obecné povahy, jímž ostatně nedošlo k žádné změně

v možnostech využití pozemků. Tvrzení navrhovatele, že odpůrkyně nevyužila možnost řešit aktivity vlastníků nemovitých věcí na listech vlastnictví č. X a X, je zcela vágní, list vlastnictví č. X ani neexistuje. Odpůrkyni není známo, kam tím navrhovatel míří. Z návrhu není zřejmé, jak měla být porušena zásada proporcionality a minimalizace zásahu do soukromých práv, tím spíše že k žádné změně nedošlo.

12. Odpůrkyně potvrzuje, že navrhovatel podal proti návrhu územního plánu námitku, která byla řádně evidována a vypořádána. V návrhu rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek ze dne 2. 9. 2020 byla námitka evidována pod pořadovým číslem 8 a bylo navrženo nevyhovět jí. Součástí napadeného opatření obecné povahy je usnesení č. II, kterým zastupitelstvo odpůrkyně rozhodlo o námitkách všech osob, které je uplatnily, včetně navrhovatele, ve smyslu přílohy č. 2 odůvodnění napadeného územního plánu. Územní plán byl vydán formou opatření obecné povahy, oznámení o jeho vydání obsahuje informaci, kde je možné do územního plánu nahlédnout, a bylo vyvěšeno dne 26. 11. 2020 a sejmuto dne 14. 12. 2020. Vyvěšená veřejná vyhláška neobsahovala celé opatření obecné povahy, bylo v ní však uvedeno, kde se lze s celým územním plánem seznámit. Tím byla veřejnost plně informována a není důvodná námitka, že opatření obecné povahy nebylo vydáno. Není pravda, že by došlo k záměně příloh či dodatečnému vypořádání námítky navrhovatele. Jak v návrhu rozhodnutí o námitkách, tak v dokumentu schváleném zastupitelstvem byla námitka navrhovatele řádně uvedena, včetně toho, že jí nebylo vyhověno.
13. Navrhovatel v replice uvádí, že odpůrkyně by při pořizování územního plánu neměla poškozovat a snižovat hodnotu jeho majetku či omezovat jeho užívání. Je pravda, že v minulosti žádal o využití „BV“, což bylo zamítnuto, ještě předtím chtěl obnovit na pozemcích těžbu, ani tomu nebylo vyhověno. Navrhovatel se smířil s využitím „VN“ a našel zájemce o své pozemky s tímto využitím. Ačkoliv to navrhovatel nežádal, bylo využití pozemků změněno na „ZH“ a zájemce o koupi pozemků ztratil zájem, čímž navrhovatel přišel o téměř 7 mil. korun. Je otázkou, zda odpůrkyně stejně postupuje vůči všem žadatelům o změnu využití jejich pozemků, např. ze zemědělské půdy na plochy pro výstavbu.
14. Navrhovatel tvrdí, že nové zařazení pozemků p. č. XD a p. č. st. XE do plochy ZH představuje změnu oproti dřívějšímu územnímu plánu. Správný popis skutečné situace je takový, že na pozemky navrhovatele navazují stavby zemědělské (areál) v sousedství navrhovatele s funkcí „ZH“, kde se však dobytek choval naposledy před několika lety. Faktický způsob využití pozemků navrhovatele nemá nic společného se způsobem využití jako „ZH“. Diskriminaci spatřuje navrhovatel v tom, že jeho pozemky byly upřesněny zrovna způsobem využití „ZH“, kdežto sousední pozemek p. č. XF má způsob využití jako „VN“ bez nějakých upřesnění funkce způsobu využití.
15. Skutečným důvodem pro změnu územního plánu v neprospěch navrhovatele je, že byly vymezeny nové plochy pro účely individuální výstavby, které byly vyňaty ze zemědělského půdního fondu, a bylo nutné tento úbytek vyrovnat změnou využití jiné plochy a tu převést do zemědělského půdního fondu. Pozemky navrhovatele byly pro tento účel zřejmě více než vhodné, neboť obyvatelé obce je veřejně využívají. K tvrzení o nerespektování ochrany soukromého vlastnictví navrhovatel doplňuje, že konkrétně dochází např. k neoprávněnému odebírání vody z pozemků navrhovatele. Nevyužitím příležitosti k regulování jiných aktivit má navrhovatel na mysli to, že zeť místostarosty z CH. má nelegální kovošrot na nezpevněné ploše vedle toku v biokoridoru kousek pod

lomem navrhovatele, a dokonce si vodu z lomu čerpá a vede na svoji zahradu hasičskou hadicí. Kovošrot se nachází v mírném svahu cca 15 m od toku, kam vše dotéká. Odpůrkyně hájí místní občany, kteří nechtějí přijít o koupání a zábavu v lomu navrhovatele, na kterou jsou léta zvyklí. Nesouhlasí s oplocením pozemku a jakoukoliv výstavbou na něm.

16. Navrhovatel trvá na tom, že nedošlo k řádnému a včasnému zveřejnění rozhodnutí o námitkách, nebyl o jejich vypořádání informován. Odpůrkyně porušila pravidla schvalování územního plánu. Navrhovatel má ofoceno i to, co bylo zveřejněno na úřední desce, zcela chyběla příloha s obsahem vypořádání s připomínkami jak u odpůrkyně, tak na ORP Sedlčany. Skutečně došlo k tomu, že pod názvem této přílohy byla vložena příloha jiná a že při původním zveřejnění příloh na webu odpůrkyně tam byla zveřejněna dvakrát ta samá příloha č. 1.
17. Odpůrkyně v duplice vyjádřila nesouhlas s tvrzením navrhovatele, že se snížila hodnota jeho pozemků. Navrhovatel poukazuje na to, že odpůrkyně nesouhlasila s jeho návrhem změny územního plánu. K tomu odpůrkyně uvádí, že předchozí územní plán neumožňoval zastavět navrhovatelovy pozemky rodinnými domy, na čemž napadený územní plán nic nezměnil, naopak převzal dřívější funkční využití dané plochy. Vymezení funkce ZH na pozemcích navrhovatele vychází z obsahu předchozího územního plánu a ze skutečnosti, že pozemky sousedí se zemědělským areálem.
18. Otázka neoprávněného záboru pozemků navrhovatele jeho sousedy, odběru vody z jeho pozemků, nelegálního kovošrotu zetě místostarosty s Chramost či využívání lomu občany obce ke koupání a pálení čarodějnic se míjí s předmětem řízení, navrhovatel se musí domáhat v těchto věcech ochrany návrhem v občanskoprávním řízení. Odpůrkyně nevymezila na pozemcích navrhovatele plochu občanského vybavení pro sport a rekreaci. Rovněž otázka, zda sousedé využívají své pozemky, či nikoliv, je z hlediska tohoto řízení nepodstatná. Pozemek p. č. XF je v ploše VN od roku 2006, nesousedí s pozemky navrhovatele, nýbrž je od nich oddělen pozemky jiných vlastníků, včetně pozemků odpůrkyně. Ná vaznost jednotlivých pozemků je třeba posuzovat od středu zastavěného území, z tohoto pohledu tedy navazují navrhovatelovy pozemky na zemědělský areál, nikoliv naopak. Pozemky navrhovatele nebyly převedeny do zemědělského půdního fondu. V katastrálním území X nebyly provedeny žádné zábory zemědělského půdního fondu ve prospěch ploch pro bydlení.
19. Při jednání setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Navrhovatel popsal faktický stav pozemků tak, že na nich není žádná stavba, jedná se o neplodnou půdu, kterou nikdy k zemědělským účelům nevyužíval. Nachází se na nich lom ohraničený příkrými skalnatými stěnami. Funkční využití pozemků podle původního územního plánu přiléhavě odpovídalo charakteru území. Navrhovatel nemá v daném katastrálním území ani jiné pozemky, které by mohl využít k zemědělskému hospodaření. Soud provedl důkaz informativním výpisem z katastru nemovitostí, ortofotomapou pozemků navrhovatele, sděleními Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7. 6. 2021 a 24. 8. 2021, snímky obrazovek (screenshoty) s náhledem na obsah webových stránek odpůrkyně a emaily mezi navrhovatelem a starostou odpůrkyně ze dne 11., 12., 25. a 26. 11. 2021.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

20. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci.

21. Před vydáním napadeného opatření obecné povahy bylo využití území upraveno územním plánem obce Dublovice z roku 2001, ve znění změny č. 2, která byla schválena dne 31. 10. 2006. Podle této územněplánovací dokumentace byly pozemky navrhovatele p. č. XD a p. č. st. XE společně se sousedícím zemědělským areálem součástí zastavěného území a plochy výroby nerušící, obchodu a služeb. Tyto plochy slouží pro umístění zařízení výroby nerušící, obchodu a služeb všeho druhu, včetně skladů a skladovacích ploch, pro umístění zařízení sloužících zemědělskému hospodaření. Nerušící výrobou, obchodem a službami se rozumí taková výroba, obchod a služby, kdy negativní účinky a vlivy staveb a jejich zařízení nenarušují provoz a užívání staveb a zařízení ve svém okolí a nezhoršují životní prostředí ve stavbách a v okolí jejich dosahu nad přípustnou míru. Míra negativních účinků a vlivů a způsob jejich omezení musí být přiměřeně prokázány v dokumentaci pro územní řízení, popř. v projektové dokumentaci pro stavební povolení, a ověřeny po dokončení stavby měřením před vydáním kolaudačního rozhodnutí. Funkční využití ploch je pro stavby a zařízení pro výrobu nerušící, obchod a služby, plochy a zařízení pro skladování, stavby pro administrativu, stavby a zařízení pro zemědělské hospodaření, plochy a zařízení pro skladování plodin, hnojiv a chemických přípravků pro zemědělství, manipulační plochy, stavby a zařízení pro provoz a údržbu, veterinární zařízení. Výjimečně přípustné jsou stavby pro administrativu či bydlení – vždy v souvislosti s dominantním funkčním využitím.
22. Na pozemku p. č. XF a sousedících pozemcích byla změnou č. 2 územního plánu z roku 2006 vymezena nová plocha VN1-CH (plocha pro výrobu nerušící, obchod a služby) o rozloze 1,91 ha. Jedná se o změnu části nezastavitelného území (zemědělského půdního fondu) tak, aby v této lokalitě bylo možné rozvinout výrobu nerušící ve vazbě na současné zastavěné území obce Chramosty.
23. Dne 24. 4. 2014 rozhodlo zastupitelstvo odpůrkyně o pořízení nového územního plánu.
24. Zpracovatel územního plánu vyhotovil návrh územního plánu z března 2017, který byl určen ke společnému jednání dle § 50 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Podle tohoto návrhu byly pozemky navrhovatele p. č. XD a p. č. st. XE zařazeny do plochy ZH a pozemky p. č. XA, XB a XC do plochy PP, přičemž byl na nich současně vymezen lokální biokoridor spojující lokální biocentra DU 21 a DU 22.
25. Podle textové části návrhu územního plánu byly vymezeny dva druhy ploch výroby a skladování dle § 11 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a to plochy výroby a skladování – zemědělské hospodaření (ZH) a plochy výroby a skladování – výroba nerušící, obchod, služby (VN). Plochy ZH jsou plochy polyfunkční, vyhrazené téměř výhradně pro zařízení zemědělské výroby (zemědělského hospodaření), které pro svůj charakter, plošné nároky, případně pro rušivý vliv na svoje bezprostřední okolí není možno umístit do území obytného. Je nutno zajistit dostatečnou eliminaci rušivých dopadů těchto území na území ostatní (především území obytná, území veřejného vybavení a území rekreačního bydlení). Hlavní funkční využití plochy ZH je pro stavby a zařízení pro zemědělské hospodaření, plochy a zařízení pro skladování plodin, hnojiv a chemických přípravků pro zemědělství, manipulační plochy, stavby a zařízení pro provoz a údržbu, veterinární zařízení. Přípustné funkční využití ani podmíněně přípustné funkční využití nebylo stanoveno. Nepřípustné je veškeré funkční využití, které je neslučitelné, není v souladu či nesouvisí s hlavním, přípustným a podmíněně přípustným funkčním využitím. Dále byly navrženy regulativy prostorového uspořádání plochy tak, že

maximální zastavěnost stavebního pozemku nadzemními objekty je 25 %, minimální zastoupení zeleně na stavebním pozemku 40 %, maximální výška nadzemních objektů je 8 m, odstav motorových vozidel je nutno zajistit na vlastním pozemku.

26. Hlavním funkčním využitím ploch přírodních (PP) je „plochy přírodní, zajišťující podmínky pro ochranu přírody a krajiny“. Přípustné funkční využití je „ochrana přírody a krajiny“, podmíněně přípustné funkční využití je pro dopravní a technickou infrastrukturu (podmínkou je neexistence prokazatelně alternativního řešení). V těchto plochách je nepřípustné veškeré funkční využití, které je neslučitelné, není v souladu, či nesouvisí s hlavním, přípustným a podmíněně přípustným funkčním využitím. Zejména v nich nelze umísťovat stavby, zařízení a jiná opatření pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů atd.
27. Plocha VN4, jejíž součástí je pozemek p. č. XF, byla zredukována na 1,64 ha.
28. Zpracovatel územního plánu následně zpracoval návrh územního plánu z října 2018 určený k veřejnému projednání dle § 52 stavebního zákona. Skutečnosti podstatné pro posouzení dané věci se v tomto návrhu nijak neliší od výše rekapitulovaného návrhu z března 2017. Dne 29. 10. 2018 bylo oznámeno zahájení řízení o vydání územního plánu a konání veřejného projednání návrhu územního plánu dne 12. 12. 2018, přičemž podle připojeného poučení bylo možné uplatňovat námitky do 7 dnů od veřejného projednání.
29. Podle prezenční listiny se navrhovatel veřejného projednání návrhu nezúčastnil.
30. Navrhovatel uplatnil dne 19. 12. 2018 u pořizovatele územního plánu (Městského úřadu Sedlčany) námitku, jejíž odůvodnění v podstatné části doslovně odpovídá návrhu na zahájení soudního řízení (viz výše). K námitce byly připojeny fotografie a další listiny (výpisy z katastru nemovitostí, kopie návrhu územního plánu atd.).
31. Dne 2. 9. 2020 zaslal pořizovatel územního plánu Městský úřad Sedlčany dotčeným orgánům návrh rozhodnutí o námitkách k vydání stanoviska. Ze stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje vyplývá, že návrh rozhodnutí se týká 9 námitek (z nichž jedné bylo částečně vyhověno) a 20 připomínek.
32. Na základě výsledků veřejného projednání vyhotovil zpracovatel územního plánu jeho konečný návrh (listopad 2020). Jeho obsah je z hledisek významných pro projednávanou věc totožný s předchozími návrhy z let 2017 a 2018.
33. Z přípisu pořizovatele územního plánu ze dne 16. 11. 2020 vyplývá, že byl odpůrkyni (k rukám starosty) zaslán návrh usnesení zastupitelstva o vydání územního plánu, návrh veřejné vyhlášky oznamující vydání územního plánu, příloha č. 1 odůvodnění územního plánu (vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů) a příloha č. 2 odůvodnění územního plánu (rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek). Byla připojena poznámka, aby obě přílohy byly spolu s návrhem územního plánu předány zastupitelům, aby se mohli seznámit s tím, o čem mají rozhodnout.
34. Zastupitelstvo odpůrkyně přijalo na svém zasedání dne 24. 11. 2020 usnesení č. 12/8/2020, jímž (i) konstatovalo ověření souladu územního plánu s Politikou územního rozvoje, Zásadami územního rozvoje Středočeského kraje a stanovisky dotčených orgánů a nadřízeného orgánu územního plánování, (ii) rozhodlo o námitkách uplatněných k návrhu územního plánu ve smyslu přílohy č. 2 odůvodnění územního plánu, (iii) rozhodlo o vydání územního plánu formou opatření obecné povahy.

35. Podle přílohy č. 2 odůvodnění územního plánu bylo o námitce navrhovatele rozhodnuto tak, že se jí nevyhovuje. Odpůrkyně úvodem rozhodnutí o námitce popsala, do jakých ploch byly navrhovatelovy pozemky zařazeny v předchozím územním plánu, a uzavřela, že nový územní plán na způsobu jejich využití nic nemění. Zmínila rovněž, že dříve se navrhovatel domáhal zařazení pozemků do plochy pro bydlení. Odpůrkyně uvedla, že koncepce zastavěného území a zastavitelných ploch byla stanovena podle právních předpisů, metodik (např. MINIS) a odborných materiálů. Žádné stanovisko dotčených orgánů nevylučuje vymezení nových zastavitelných ploch, napadených navrhovatelem, konkrétně zastavitelné plochy VN4, která byla řádně vymezena a projednána. Žádný dotčený orgán nezpochybnil vymezení plochy stabilizované zastavěného území se stanoveným rozdílným způsobem využití ZH na pozemcích p. č. XD a p. č. st. XE. Otázku přiměřenosti zásahu je třeba posuzovat v kontextu práva obce na samosprávu, které zahrnuje právo uspořádat své územní poměry podle vlastních představ v zákonem vymezených mantinelech. Je nezpochybnitelným právem zastupitelstva obce zvolit si, jak a jakým způsobem se bude v zákonných mantinelech obec dále rozvíjet. Vymezením plochy VN4 ani zahrnutím části navrhovatelových pozemků do stabilizované plochy ZH odpůrkyně ze stanovených mantinelů nevybočila. Nesouhlas odpůrkyně s požadavkem navrhovatele na zařazení jeho pozemků do ploch bydlení není vzhledem k urbanistické koncepci a terénní konfiguraci území vůbec překvapivý. Umístit plochu bydlení do přímého sousedství plochy pro zemědělské hospodaření, navíc na pozemku, jenž dříve sloužil k těžbě kamene a je terénně minimálně složitě využitelný (skála, vodní plocha), by nebylo příliš vhodné a byla by pravděpodobně uplatněna záporná stanoviska dotčených orgánů.
36. Dne 26. 11. 2020 byla vyvěšena na úřední desku Obecního úřadu Dublovice veřejná vyhláška oznamující vydání územního plánu, která obsahuje informaci, že do územního plánu lze nahlédnout na Obecním úřadě v Dublovicích a bude zveřejněn elektronicky na webových stránkách odpůrce.

Posouzení návrhu soudem

37. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž lze návrh věcně projednat.
38. Soud ověřil, že napadené rozhodnutí bylo řádně vydáno postupem dle § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona (viz usnesení Zastupitelstva obce Dublovice č. 12/8/2020 ze dne 24. 11. 2020). Územní plán má formu opatření obecné povahy, které nabývá účinnosti řádnou publikací. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že opatření obecné povahy stejně jako právní předpis obsahuje taktéž závazné právní normy, pročez je i u něj nutno brát striktní požadavek řádné formální publikace velmi vážně; i v případě opatření obecné povahy se proto musí bez dalšího uplatnit pravidlo, že platnou právní normou je jen taková, která byla přijata a vyhlášena zákonným způsobem. Právě proto, aby neurčité množství adresátů opatření obecné povahy mohlo mít právní jistotu o tom, jaká konkrétní právní regulace aktuálně platí a je pro ně závazná, je nezbytné, aby se stala účinnou pouze taková norma, která byla jejím adresátům zveřejněna na základě zákonem jasně stanovených pravidel, s nimiž se mohl každý seznámit a na jejichž respektování se mohl spolehnout; musí se tak tedy stát výhradně objektivně daným a předem předvídaným procesním postupem (viz rozsudek ze dne 20. 1. 2021, čj. 2 As 320/2019 – 66).

39. Podle § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jenž se použije podpůrně i na zveřejnění opatření obecné povahy vydaného dle stavebního zákona, se opatření obecné povahy oznámí veřejnou vyhláškou. Přiměřeně se použije § 172 odst. 2 správního řádu, jenž upravuje modifikaci zveřejnění rozsáhlého návrhu opatření obecné povahy. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o publikaci výsledného aktu, nikoliv pouze jeho návrhu, takže publikace není spojena s uplatňováním procesních práv, postačí na úřední desce uvést, o jaké opatření obecné povahy jde a kde a v jaké lhůtě se s ním lze seznámit. Úplné znění opatření obecné povahy včetně odůvodnění však musí být i v takovém případě zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.
40. V daném případě bylo na úřední desce odpůrkyně zveřejněno oznámení informující o vydání územního plánu a o tom, že se s ním lze seznámit nahlédnutím do jeho písemného vyhotovení na Obecním úřadě Dublovce nebo na webových stránkách odpůrkyně. Navrhovatel nezpochybňuje, že by nebylo možné nahlédnout do schváleného územního plánu na obecním úřadě nebo že by nebyl dostupný na webových stránkách odpůrkyně. Navrhovatel tvrdí pouze to, že na webových stránkách odpůrkyně nebyla pod odkazem na přílohu č. 2, která měla obsahovat rozhodnutí o námitkách, dostupná tato příloha, nýbrž duplicitně příloha č. 1. Z hlediska posouzení řádnosti publikace je však určující, že na webových stránkách odpůrkyně byla dálkovým způsobem přístupná textová i grafická část územního plánu, včetně jeho odůvodnění, takže adresáti územního plánu mohli seznat, jaká právní regulace se týká jednotlivých nemovitých věcí v řešeném území. Aniž by chtěl soud snižovat význam publikace rozhodnutí o námitkách, je potřeba zdůraznit, že samotné rozhodnutí o námitkách přímo do hmotných práv osob, které námitky uplatnily, nezasahuje, jedná se pouze o „pomocné“ rozhodnutí, které ovlivňuje obsah územního plánu jako takového. Právě územní plán sám přímo zasahuje do práv osob oprávněných podat námitky. Územní plán (jeho textová i grafická část) byl dostupný na webové stránce odpůrkyně. Soud proto uzavírá, že napadené opatření obecné povahy bylo řádně publikováno, a nabylo tak účinnosti.
41. Návrh na zahájení řízení byl podán ve lhůtě dle § 101b odst. 1 s. ř. s. a obsahuje všechny potřebné náležitosti dle § 101b odst. 2 s. ř. s.
42. Soud se dále zabýval tím, zda navrhovatel mohl být zkrácen na svých právech vydaným územním plánem. Z konstantní judikatury NSS se podává, že odmítnutí návrhu proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, je možné (kromě nedostatku procesní legitimace) využít jen v případech naprosto zjevného nedostatku legitimace věcné, zjistitelného bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2005, čj. 4 As 50/2004 – 59, či ze dne 11. 6. 2009, čj. 3 Ao 2/2009 – 93). Soud by tak neměl při zkoumání reálné pravděpodobnosti dotčení na právech zabíhat příliš do hloubky, např. řešit pravdivost navrhovatelových tvrzení na podkladě obsahu správního spisu či předložených důkazních prostředků apod. Navrhovateli tudíž k dosažení věcného projednání návrhu postačí, že přijde s logickým a myslitelným tvrzením o svém dotčení, jež nebude nereálné již na první pohled (viz rozsudek NSS ze dne 5. 11. 2014, čj. 3 As 60/2014 – 85).
43. Z obsahu správního spisu (viz výpis z katastru nemovitostí ze dne 12. 12. 2018 připojený k námitce) i informativního výpisu z katastru nemovitostí ze dne 27. 10. 2021 připojeného k návrhu na zahájení řízení vyplývá, že navrhovatel je výlučným vlastníkem pozemků uvedených v bodu 1 odůvodnění rozsudku. Navrhovatel již v návrhu na zahájení řízení uvedl, že byl zkrácen na svých právech, což dále rozvedl v replice, v níž v návaznosti na

tvrzení odpůrkyně, že se regulace týkající se jeho pozemků fakticky nezměnila, doplnil, že přípustný způsob využití jeho pozemků se zúžil na zemědělské hospodaření. Tvrzení navrhovatele je pro založení jeho aktivní návrhové legitimace postačující, neboť z něho vyplývá, že došlo k zúžení dosavadních možností využití pozemků, a to v rozporu se zásadou přiměřenosti a rovného zacházení.

44. Poté, co soud shledal, že návrh byl podán včas, osobou k tomu oprávněnou, proti účinnému opatření obecné povahy a je prost vad, přistoupil k jeho věcnému projednání.
45. Soud se nejprve zabýval návrhovým bodem, v němž navrhovatel tvrdí, že o jeho námitce nebylo řádně rozhodnuto, resp. bylo o ní rozhodnuto až dodatečně. Tento návrhový bod se opírá o skutečnost, že po vydání opatření obecné povahy byly na webových stránkách odpůrkyně zveřejněny v elektronické podobě jednotlivé části opatření obecné povahy, přičemž kliknutím na odkaz, jenž byl nazván „Příloha č. 2 – Rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek ÚP Dublovice“, se ve skutečnosti zobrazila příloha č. 1 – Vyhodnocení souladu se stanovisky DO ÚP Dublovice. Příloha č. 2 nebyla dálkovým přístupem zveřejněna, což bylo napraveno až dodatečně.
46. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že pořizovatel územního plánu obdržel námitku navrhovatele dne 19. 12. 2018. Celkem obdržel 9 námitek. Pořizovatel územního plánu zpracoval návrh rozhodnutí o všech 9 námitkách a zaslal jej dotčeným orgánům k uplatnění stanovisek. Skutečnost, že písemnost rozeslaná dotčeným orgánům skutečně zahrnovala návrh rozhodnutí o všech 9 námitkách, potvrzuje stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 10. 9. 2020, v jehož odůvodnění je tento údaj zmíněn. Dne 16. 11. 2020 předal pořizovatel územního plánu návrh rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek (označen jako příloha č. 2 odůvodnění územního plánu) starostovi odpůrkyně jako podklad pro rozhodnutí zastupitelstva o návrhu na vydání územního plánu. Ze zápisu z jednání zastupitelstva odpůrkyně ze dne 24. 11. 2020 vyplývá, že zastupitelstvo rozhodl o námitkách.
47. Soud na základě obsahu správního spisu neshledal žádný důvod domnívat se, že by o námitce navrhovatele nebylo rozhodnuto současně s rozhodováním o vydání územního plánu. Ze skutečnosti, že při zveřejnění vydaného územního plánu na webových stránkách odpůrkyně nebyla v důsledku lidského pochybení vůbec zveřejněna příloha č. 2 odůvodnění územního plánu, nelze dovozovat, že zastupitelstvo o námitkách vůbec nerozhodlo, resp. učinilo tak až dodatečně poté, co na tento nedostatek navrhovatel upozornil v podnětu k provedení přezkumného řízení.
48. Právní úprava neobsahuje žádné pravidlo, podle něž by měl být návrh rozhodnutí o námitkách zveřejněn před vydáním územního plánu. Návrh rozhodnutí o námitkách se pouze rozesílá dotčeným orgánům a nadřízenému orgánu územního plánování k vydání stanoviska, neprojednává se však s veřejností, proto právní úprava nepředpokládá jeho zveřejnění. Nelze tedy považovat za pochybení, jestliže rozhodnutí o námitkách bylo veřejnosti přístupné až po vydání územního plánu jako součást jeho odůvodnění.
49. Z nedatovaných screenshotů displeje mobilního telefonu předložených navrhovatelem lze dovodit, že odpůrkyně při zveřejnění schváleného územního plánu na svých webových stránkách pochybila a pod odkaz označený jako příloha č. 2 umístila přílohu č. 1, která tak byla na webových stránkách zveřejněna duplicitně (viz totožnou velikost souboru uvedenou pod odkazy na přílohu č. 1 a přílohu č. 2 o hodnotě 613 kB, po opravě je

velikost souboru pod odkazem na přílohu č. 2 999 kB). To dokládá i sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 24. 8. 2021 k podnětu na provedení přezkumného řízení.

50. Soud nepochybuje o tom, že se jedná toliko o přehmat osoby vyvěšující písemnosti na webové stránky odpůrkyně, nikoliv o záměr odpůrkyně. Tato chyba se dotkla všech osob, které uplatnily námitky proti návrhu územního plánu nebo připomínky. Jejím důsledkem je, že se navrhovatel nemohl dálkovým přístupem seznámit s formálním zněním výroku rozhodnutí o námitce a s důvody, pro něž nebylo námitce vyhověno. To však nebránilo tomu, aby se navrhovatel seznámil s celým opatřením obecné povahy, včetně rozhodnutí o námitkách, nahlédnutím do jeho listinné podoby na Obecním úřadě Dublovice a po účinnosti opatření obecné povahy též u pořizovatele územního plánu Městského úřadu Sedlčany a Krajského úřadu Středočeského kraje, kde bylo uloženo. Navrhovatel ostatně mohl na pochybení upozornit přímo odpůrkyni, popř. si od ní vyžádat zaslání správného souboru. Z emailové korespondence, kterou navrhovatel předložil k replice a kterou vedl se starostou odpůrkyně, nevyplývá, že by na zjištěný nedostatek upozornil nebo že by s ním starosta odpůrkyně obecně nekomunikoval, naopak na jeho dotazy vždy promptně a vstřícně reagoval. Výše zmíněná dílčí vada publikace opatření obecné povahy tak měla za následek pouze to, že se navrhovatel nemohl ihned po vydání územního plánu seznámit dálkovým způsobem s rozhodnutím o své námitce. To mu však nebránilo v tom, aby i tímto způsobem mohl zjistit, do jaké funkční plochy byly zařazeny pozemky v jeho vlastnictví a jaké regulativy se na ně vztahují, neboť textová i grafická část územního plánu, včetně jeho odůvodnění, byly na webových stránkách odpůrkyně řádně zveřejněny. Navrhovatel tedy mohl zjistit, jak bylo o jeho vlastnickém právu napadeným opatřením obecné povahy rozhodnuto, tedy jaká práva mu byla přiznána, pokud jde o možnost využití jeho pozemků. I přes výše zmíněné pochybení se navrhovatel mohl s rozhodnutím o námitkách seznámit osobním nahlédnutím do listinné podoby opatření obecné povahy, popř. si mohl vyžádat zaslání jeho elektronické podoby. Ve lhůtě pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101b odst. 1 s. ř. s. byl zmíněný nedostatek odstraněn, což ostatně dokládá i samotný návrh na zahájení řízení. Dílčí vada publikace opatření obecné povahy tak neměla žádný vliv, pokud jde o možnost seznat obsah práv a povinností týkajících se nemovitých věcí navrhovatele, a navrhovatel nebyl ani nijak zkrácen na právu na přístup k soudu. Vada se ani nijak nemohla promítnout do obsahu opatření obecné povahy, neboť k ní došlo až po vydání územního plánu (tedy konečném odsouhlasení jeho obsahu) v rámci jeho zveřejnění.
51. Z výše uvedeného vyplývá, že vada řízení nemohla mít žádný vliv na zákonnost napadeného opatření obecné povahy. Nejedná se proto o důvod, pro nějž by měl soud napadenou část opatření obecné povahy zrušit.
52. Pokud jde o otázku, zda se odpůrkyně vypořádala s námitkou navrhovatele dostatečně, je třeba zdůraznit, že navrhovatel v námitce sice uvedl, že nesouhlasí se zařazením svých pozemků do plochy ZH, ovšem nelze z ní dovodit, jaké funkční využití pozemků by si přál. V námitce zmínil pouze to, že jeho žádost o změnu územního plánu z roku 2016 zastupitelstvo odpůrkyně dne 22. 4. 2016 zamítlo. K námitce připojil kopii zápisu z tohoto jednání zastupitelstva (uskutečnilo se dne 19. 4. 2016), v němž je pod bodem 8 uvedeno, že navrhovatel požádal o zařazení všech svých 5 pozemků do nového územního plánu pro výstavbu rodinných domů. Celková výměra pozemků je 10 000 m² a stávajícím územním plánem jsou zahrnuty do plochy výroby nerušící, obchodu a služeb. Bylo konstatováno, že odpůrkyně nemá zájem na tom, aby v této lokalitě bylo jakékoliv bydlení a už vůbec ne

v tomto rozsahu. Zastupitelstvo jednomyslně přijalo usnesení, jímž zamítlo žádost navrhovatele o zařazení jeho pozemků do nového územního plánu jako pozemky pro bydlení obytné venkovské. Odpůrkyně v odůvodnění rozhodnutí o námitce vysvětlila, proč není vhodné na navrhovatelových pozemcích vymezit plochu pro bydlení. Poukázala na urbanistickou koncepci a terénní konfiguraci pozemků. Zmínila, že pozemky sousedí s plochou pro zemědělské hospodaření, navíc se na nich v minulosti těžil kámen a je složitě využitelný (skála, vodní plocha).

53. Z námítky navrhovatele nelze dovodit, že měl zájem o zařazení pozemků do plochy VN (výroby a skladování – výroby nerušící, obchodu a služeb). Je proto pochopitelné, že odpůrkyně se v odůvodnění rozhodnutí o námitce nezabývala důvody, pro něž byla část pozemků navrhovatele v rámci precizace ploch výroby a skladování zařazena do plochy ZH určené pro zemědělské hospodaření, nikoliv do plochy VN. Rozhodnutí o námitce tak je dostatečně odůvodněné.
54. Následně soud přistoupil k posouzení dalšího návrhového bodu, jímž navrhovatel zpochybňuje přiměřenost řešení svých pozemků obsaženého v územním plánu.
55. K tomu soud předně uvádí, že rozsah soudního přezkumu napadeného územního plánu limituje neexistence veřejného subjektivního práva vlastníka pozemku nacházejícího se v území řešeném územním plánem na to, aby územní plán stanovil pro jeho pozemek způsob využití, který vlastník požaduje. V dané souvislosti totiž Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 28. 3. 2008, čj. 2 Ao 1/2008 – 51, konstatoval, „že z žádné zákonné normy či normy práva ústavního nelze dovodit existenci subjektivního práva vlastníka nemovitosti, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla tato nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití. Nejvyšší správní soud si je pochopitelně vědom skutečnosti, že právo vlastnit majetek je právem ústavně zaručeným (viz čl. 11 Listiny), přičemž z podstaty tohoto práva (vyjádřeného tzv. ‚vlastnickou triádou‘ - právo předmět vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užitky a nakládat s ním - § 123 občanského zákoníku) v sobě nepochybně implicitně zahrnuje i právo vlastníka předmět vlastnictví zhodnocovat. Tento atribut vlastnického práva však nelze vykládat tak, že by se vlastník takového zhodnocení mohl domáhat na jiných osobách, včetně veřejné moci. Jestliže tedy v projednávané věci navrhovatel jako vlastník parcely p. č. 3963/1 zcela logicky poukazuje na skutečnost, že v případě, kdy by tato parcela byla zahrnuta jako zastavěné území, došlo by tím k jejímu zhodnocení, neznamená to, že by se takového zhodnocení mohl jakkoli domáhat“ (viz též rozsudky NSS ze dne 19. 5. 2011, čj. 1 Ao 2/2011 – 17, a ze dne 30. 1. 2019, čj. 1 As 224/2018 – 62).
56. Vlastníkům pozemků proto v rámci procesu přijímání územního plánu primárně přísluší právo vyjádřit se k navrhovanému funkčnímu využití jejich nemovitých věcí, přičemž však podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017, čj. 9 As 302/2016 – 68, „[p]rávo ‚vyjádřit se‘ neznamená veřejné subjektivní právo na to, aby územní plán určil určitý pozemek jako zastavitelnou plochu, resp. provedl změnu způsobu využití pozemku. Stanovit funkční využití pozemků a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování proto zůstává činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Správním soudům nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití pozemku. Jejich úkolem není ani dotvářet územní plány. Co jim však přezkoumávat přísluší je to, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda při tom postupoval zákonem předepsaným způsobem“ (srov. také rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2018, čj. 4 As 281/2018 – 41).

57. Soud v rámci přezkumu proporcionality opatření obecné povahy posuzuje, zda i při formálním splnění všech podmínek hmotného práva nejde o řešení ve vztahu k navrhovateli zjevně nepřiměřené, nezdůvodnitelné či diskriminační, nejde-li o zjevný exces, šikanu apod. Současně s tím je však vždy nutno uvážit, zda takový zásah skutečně představuje reálné a konkrétní porušení práva navrhovatele. Soud je tedy povolán zhodnotit, zda mezi navrhovaným využitím území a (z toho plynoucím) omezením dotčeného vlastníka nemovité věci neexistuje, i při formálním dodržení veškerých požadavků hmotného práva, zjevný nepoměr, který nelze odůvodnit ani veřejným zájmem na využití území obce v souladu s požadavky uvedenými v § 18 stavebního zákona. Výsledné funkční a prostorové uspořádání území musí vždy představovat rozumný kompromis a vyváženost mezi jednotlivými veřejnými zájmy navzájem (zde je ovšem aktivita soudu, s ohledem na aktivní legitimaci vyjádřenou v § 101a odst. 2 a 3 s. ř. s., velmi omezená), ale i mezi veřejnými zájmy na straně jedné a soukromými zájmy na straně druhé. Jak již bylo uvedeno, řešení zvolené územním plánem může legitimně omezit výkon vlastnického práva vlastníků dotčených nemovitých věcí (popř. též výkon dalších práv s těmito nemovitými věcmi spojených – např. práva na svobodné podnikání), a není-li zjištěno, že jde o řešení nezákonné či excesivní, soud se k vhodnosti a účelnosti takového postupu nevyjadřuje (rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2009, čj. 6 Ao 3/2009 – 76, obdobně rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2009, čj. 2 Ao 4/2008 – 88).
58. Otázkou přiměřenosti obsahu územního plánu se zabýval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, čj. 1 Ao 1/2009 – 120, bod 47 a násl. Plyne z něj, že územní plán představuje významný, byť ve své podstatě spíše nepřímý zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovité věci tomuto nástroji právní regulace podléhají, neboť dotyční vlastníci mohou své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu. V tomto smyslu může územní plán představovat zásadní omezení ústavně zaručeného práva vlastnit majetek (čl. 11 Listiny základních práv a svobod). Zásahy do vlastnického práva proto musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděny z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle a být činěny na základě zákona. Omezení v podobě územního plánu je v obecné rovině schopno zpravidla splňovat uvedené podmínky. V první řadě má v principu legitimní důvody – územní plánování je prostředkem k harmonizaci poměrů na území jím regulovaném a umožňuje sladit veřejný zájem (včetně veřejného zájmu přesahujícího dimenze regulovaného území) s individuálními zájmy týkajícími se daného území. Znamená to tedy, že vlastníci dotčení územním plánováním jsou zásadně povinni za předpokladu splnění dalších podmínek strpět i bez svého souhlasu omezení, která pro ně vyplývají z územního plánu, nepřesáhnou-li určitou míru, v rámci níž lze taková omezení po každém vlastníku bez dalšího spravedlivě požadovat (spravedlivou míru). Jaká míra to bude, je nutno posoudit vždy v konkrétním případě s přihlédnutím k rozhodným okolnostem.
59. V některých případech nebude možné dosáhnout ústavně legitimních a zákonem stanovených cílů územního plánování způsobem, který by se každého jednotlivého z vlastníků pozemků a staveb na územním plánem regulovaném území dotkl toliko ve spravedlivé míře; v takovém případě je přípustný i zásah přesahující tuto míru, přičemž ani zde k jeho provedení není nutný souhlas dotčeného vlastníka. Přípustnost takového zásahu i proti vůli vlastníka je dána jeho ústavně legitimním a zákonem stanoveným cílem a splněním dalších podmínek, jejichž komplex lze souhrnně označit za zásadu subsidiarity a

minimalizace takového zásahu (zásadou subsidiarity a minimalizace zásahů do vlastnických a jiných věcných práv při tvorbě územního plánu musí být, jak výše uvedeno, ostatně vedena veškerá omezení vyplývající z územního plánu, tedy i omezení nepřesahující spravedlivou míru; v opačném případě by se jednalo o ústavně nepřípustný, neboť v rozporu s čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod jsoucí zásah).

60. Stručně řečeno, v případě, kdy je územním plánem zasaženo do vlastnického práva osob, je třeba zkoumat, zda byly odpůrcem v daném případě dodrženy zásady subsidiarity a minimalizace zásahu. Ty budou podle rozšířeného senátu dodrženy, pokud jsou současně splněny podmínky, že a) zásah má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod, b) zásah je činěn v nezbytně nutné míře, c) zásah je činěn nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, d) zásah je činěn nediskriminačním způsobem a konečně e) zásah je činěn s vyloučením libovůle.
61. Navrhovatel v návrhu tvrdí, že všechny jeho pozemky, tj. též pozemky p. č. XA, XB a XC, byly v předchozím územním plánu součástí plochy pro obchod a nerušící výrobu. Z obsahu předloženého spisu nicméně plyne, že toto tvrzení není pravdivé. Pozemky p. č. XA, XB a XC nebyly v předchozím územním plánu součástí plochy VN, nýbrž se nacházely v nezastavěném území (bezprostředně sousedí s pozemkem p. č. XD, jenž se ještě nacházel v zastavěném území) a nebylo jim přiděleno žádné specifické funkční využití. V napadeném územním plánu jsou tyto pozemky zahrnuty do plochy PP a je na nich vymezen lokální biokoridor. Na tyto skutečnosti poukázala ve vyjádření k návrhu odpůrkyně, navrhovatel na to již nijak dále nereagoval. Soudu není zřejmé, v čem navrhovatel spatřuje nepřiměřenost napadeného opatření obecné povahy, pokud jde o pozemky p. č. XA, XB a XC. Proto jen obecně zdůrazňuje, že ani v předchozím územním plánu nebyly součástí zastavěného území či zastavitelné plochy, nýbrž součástí nezastavěného území. Funkční využití plochy PP odpovídá faktickému stavu pozemků, neboť i ve skutečnosti se jedná o přírodní plochu. Soud tedy nemá za to, že by navrhovatel byl napadeným opatřením obecné povahy jakkoliv zkrácen na svém vlastnickém právu k pozemkům p. č. XA, XB a XC, natož nepřiměřeným způsobem. Dále se proto bude soud zabývat pouze přiměřeností zásahu do vlastnického práva navrhovatele k pozemkům p. č. XD a p. č. st. XE.
62. Pokud jde o nepřiměřenost zásahu do vlastnického práva k pozemkům p. č. XD a p. č. st. XE, z námítky navrhovatele uplatněné k návrhu územního plánu lze dovodit, že měl zájem o zařazení svých pozemků do plochy pro bydlení. Nevyhovění tomuto požadavku odpůrkyně přesvědčivě odůvodnila v rozhodnutí o námitce. Jak plyne z výše citované judikatury, navrhovatel nemá subjektivní právo na zařazení pozemku, jenž byl v předchozím územním plánu zahrnut do plochy výroby, obchodu a služeb, do plochy pro bydlení. Z rozhodnutí o námitce vyplývá, že existují objektivní důvody (sousedství zemědělského areálu a s ním spojené imise, pro bydlení nevhodná terénní konfigurace pozemku), pro něž nebylo vhodné změnit funkční využití pozemků navrhovatele a vymezit na nich plochu pro bydlení. Rozhodnutí nevymezit na pozemcích navrhovatele plochu pro bydlení není podle soudu nepřiměřené, svévolné ani diskriminační. V návrhu na zrušení opatření obecné povahy navrhovatel nepřednáší žádnou konkrétní argumentaci, proč by tomu mělo být jinak.
63. Teprve v replice navrhovatel vysvětlil, proč má řešení obsažené v územním plánu za nepřiměřené. Uvedl, že měl zájemce o koupi pozemků, který je chtěl využít v souladu s jejich funkčním určením dle předchozího územního plánu. V důsledku nové regulace

ztratil o pozemky zájem a z prodeje sešlo, čímž navrhovatel utrpěl ztrátu. Navrhovatel netvrdí, že by měl jiný konkrétní záměr, jak naložit s pozemky p. č. XD a p. č. st. XE. V řízení o vydání územního plánu navrhovatel sice uplatnil námitku, která ovšem byla značně obecná, omezil se v ní na tvrzení o zásahu do vlastnického práva zařazením pozemků do plochy ZH, konkrétněji odkázal pouze na dřívější žádost o zařazení pozemků do plochy pro bydlení. Odpůrkyně tedy nedostala příležitost posoudit před vydáním napadeného opatření obecné povahy přiměřenost zvoleného řešení v kontextu předešlém v replice navrhovatele. Není na soudu, aby jako první posuzoval, zda omezení způsobu využití pozemků navrhovatele k výrobě a skladování pouze pro zemědělské hospodaření je v rozporu se zásadou proporcionality, popř. diskriminační (rozsudky NSS ze dne 7. 10. 2011, čj. 6 Ao 5/2011 – XE, ze dne 13. 5. 2014, čj. 6 Aos 3/2013 – 29, zejména bod 16, ze dne 24. 1. 2019, čj. 7 As 461/2018 – 23, ze dne 24. 1. 2019, čj. 5 As 257/2016 – 49, a ze dne 21. 8. 2020, čj. 6 As 270/2019 – 38). Pořizovatel územního plánu je povinen vyhodnotit přiměřenost řešení obsaženého v návrhu územního plánu, i když proti němu nebyla podána námitka, výjimečně tehdy, kdy mu zásah do vlastnického práva musel být zcela zjevný již v době přípravy územního plánu a jedná se o zásah dosahující značné intenzity, blížící se vyvlastnění dotčených nemovitých věcí (viz rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, čj. 10 As 183/2016 – 35, a v něm citovanou judikaturu). O takový případ se v nyní posuzované věci nejedná, neboť zásah do vlastnického práva navrhovatele v důsledku přijetí opatření obecné povahy není takového charakteru, aby svojí intenzitou dosáhl účinků srovnatelných s vyvlastněním. Soud se proto nemohl věcně zabývat návrhovým bodem, podle něž je napadený územní plán nepřiměřený z toho důvodu, že pozemky navrhovatele byly zahrnuty do plochy ZH, nikoliv do plochy VN.

64. Soud, i přes právě učiněný závěr, nad rámec nezbytně nutného, za účelem rozptýlení pochybností navrhovatele o přiměřenosti územního plánu, uvádí, že zatímco předchozí územní plán vymezoval pouze jeden druh plochy výroby a skladování, nový územní plán rozlišuje dva druhy ploch této kategorie. První druh je omezen na využití pro zemědělské hospodaření, druhý druh se týká využití pro zbývající případy výroby, obchodu a služeb. Stávající plochy výroby nerušící, obchodu a služeb tak bylo třeba v rámci pořizování nového územního plánu zařadit do některé z nových kategorií ploch výroby a skladování. V části obce Chramosty se nachází jediná plocha ZH, která zahrnuje nezastavěné pozemky navrhovatele p. č. XD a p. č. st. XE a pozemky, na nichž se nachází stavby pro zemědělskou výrobu a které jsou ve vlastnictví společnosti ZS Dublovice a. s. Odpůrkyně popsala situaci v území zcela přesně, jestliže uvedla, že navrhovatelovy pozemky bezprostředně navazují na zemědělský areál. Z hlediska urbanismu je logické, že se zástavba popisuje od středu zástavby (jádrové oblasti) směrem k volné krajině. V daném případě je zřejmé, že stávající zemědělský areál navazuje na okraj obydleného území obce. Pozemky navrhovatele bezprostředně sousedí se zemědělským areálem, a to směrem k volné krajině, nikoliv k obydlenému území obce. Na jeho pozemky již žádné zastavěné území či zastavitelné plochy nenavazují. Je zřejmé, že pozemky navrhovatele, které samy nejsou zastavěny (pozemek p. č. st. XE je v katastru nemovitostí evidován jako zbořeniště), lze považovat za součást zastavěného území pouze tehdy, jestliže jsou vnímány jako součást zemědělského areálu. Pouze ve vazbě na něj je lze považovat za zastavěné území. Pokud chce navrhovatel svým tvrzením, že jeho pozemky nenavazují na zemědělský areál, nýbrž je tomu přesně opačně, vyjádřit to, že z hlediska funkčního využití dané lokality hrají jeho pozemky prim, jde o značně pokrivené vnímání reality daného území. Je sice možné, že zemědělský areál již není několik let využíván ke svému účelu, to ovšem

neznamená, že by nebylo možné dané území vyhradit pro plnění jeho původní funkce (umístění staveb pro zemědělské hospodaření). Územní plán je materiálem koncepčním, jenž nemá pouze reflektovat činnosti, k nimž v území reálně dochází, nýbrž má do budoucna uspořádat území tak, aby v něm byly plněny všechny potřebné funkce. Vymezení plochy pro výrobu a skladování – zemědělské hospodaření je nepochybně ve venkovském prostředí nezbytné, přičemž se zcela logicky nabízí vymezit ji v lokalitě, kde se již stavby vhodné pro dané využití nachází. Pozemky navrhovatele pak tvoří přirozené zázemí stávajícího areálu, které je vhodné pro rozvoj aktivit téhož druhu, tedy zemědělského hospodaření. Zhruba uprostřed pozemku p. č. XD se nachází zatopený lom, který zaujímá podstatnou část rozlohy tohoto pozemku, takže jeho smysluplné využití jako nezemědělské plochy výroby a skladování je jen stěží představitelné, resp. bylo by významně limitováno faktickými poměry daného pozemku. Svázání funkčního využití navrhovatelových pozemků s pozemky ve stávajícím zemědělském areálu se v tomto kontextu jeví jako pochopitelné.

65. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že podle výpisu z katastru nemovitostí nabyt navrhovatel své pozemky v roce 2001, přičemž téhož roku byl vydán předchozí územní plán, v němž byly pozemky zahrnuty společně se sousedním zemědělským areálem do stabilizované plochy zastavěného území pro nerušící výrobu, obchod a služby. Až do vydání napadeného opatření obecné povahy (tedy po dobu cca 19 let) neučinil navrhovatel žádné konkrétní kroky k tomu, aby využil své pozemky právě tím způsobem, o němž v soudním řízení tvrdí, že jeho vyloučení z rozsahu přípustného využití pozemků mu nepřiměřeným způsobem zasáhlo do práv.
66. Plocha ZH, do níž jsou zahrnuty navrhovatelovy pozemky, zdaleka není jedinou takovou plochou v celém územním plánu. Další plochy ZH jsou vymezeny v části obce Zvírotice, Líchovy a Dublovice, vždy ve vazbě na zemědělské areály.
67. Tvzení navrhovatele obsažené v replice, že bylo zapotřebí zařadit jeho pozemky do plochy ZH, aby byl částečně kompenzován zábor zemědělského půdního fondu související s vymezením nových zastavitelných ploch, je nesmyslné. Navrhovatel pomíjí, že jeho dva pozemky byly již v předchozím územním plánu vymezeny jako součást zastavěného území, na čemž se napadeným opatřením obecné povahy nic nezměnilo. Zařazení navrhovatelových pozemků do plochy ZH se neprojevovalo tak, že by rozlohu těchto pozemků bylo možné považovat za rozšíření zemědělského půdního fondu. Z hlediska vlivu na rozlohu zemědělského půdního fondu je irelevantní, jaké funkční určení je ploše přiděleno, rozhodující je, že se jedná o plochu v rámci zastavěného území určenou k výstavbě. Podle výpisu z katastru nemovitostí nejsou pozemky navrhovatele součástí zemědělského půdního fondu, na čemž napadené opatření obecné povahy nic nemění.
68. Z ničeho nevyplývá, že by postup při zařazení plochy výroby nerušící, obchodu a služeb vymezené v předchozím územním plánu, do níž jsou zařazeny dva navrhovatelovy pozemky, do jednoho ze dvou druhů plochy výroby a skladování byl iracionální, svévolný či diskriminační. Nelze ani dovodit, že by na jiných pozemcích byly vymezeny zastavitelné plochy na úkor jeho pozemků, tedy že navrhovatel musí nést náklady toho, aby jiní vlastníci mohli na nové podobě územního plánu získat. Zařazení pozemků navrhovatele do plochy ZH je pouze důsledkem toho, že se rozšířila paleta ploch výroby a skladování a stávající plochy výroby nerušící, obchodu a služeb bylo třeba zařadit do jednoho ze dvou druhů ploch výroby a skladování.

69. Navrhovatel se cítí být diskriminován, neboť na nedalekém pozemku p. č. XF ve vlastnictví M. S. byla vymezena zastavitelná plocha VN4. K tomu soud ve shodě s odpůrkyní uvádí, že tato zastavitelná plocha byla převzata z předchozího územního plánu, v němž byla vymezena změnou č. 2 v roce 2006. Oproti předchozímu územnímu plánu byla tato plocha zmenšena, neboť z ní byl vypuštěn pozemek p. č. 102/1. Převzetí této plochy je výrazem naplnění zásady kontinuity územního plánování. Tato plocha nemá návaznost na zemědělský areál, jedná se o zcela samostatnou rozvojovou plochu, čemuž odpovídá konverze této zastavitelné plochy do univerzálnějšího způsobu funkčního využití, který je spojen s plochou výroby a skladování – výroba nerušící, obchod a služby. O diskriminaci (porušení zásady rovného zacházení) se může jednat pouze tehdy, pokud je rozdílně přistoupeno k řešení totožné situace. Byť navrhovatel může subjektivně vnímat, že jeho pozemky se relevantním způsobem neliší od pozemku p. č. XF, objektivně se o zcela srovnatelnou situaci nejedná. Navrhovatel ostatně v námitce proti návrhu územního plánu neuvedl, že by chtěl své pozemky využívat k účelu, jenž je přípustný právě v ploše VN, nikoliv v ploše ZH. Nelze předjímat, jak by odpůrkyně v takovém případě o námitce rozhodla.
70. Navrhovatel dále namítá, že jeho pozemky využívá veřejnost ke společenským akcím a rekreaci, popř. třetí osoby k odběru vody z lomu. Má za to, že odpůrkyně zahrnula jeho pozemky do plochy ZH, aby mohla veřejnost nadále využívat tyto pozemky a odpůrkyně za to nemusela navrhovateli nic platit. K tomu soud uvádí, že regulace obsažená v územním plánu, která se týká pozemků navrhovatele p. č. XD a p. č. st. XE, nezakládá třetím osobám ani veřejnosti obecně jakékoliv právo užívat tyto pozemky. Pokud se navrhovatel domnívá, že jeho pozemky neoprávněně užívají třetí osoby (ať již ke skladování siláže, ke společenským či rekreačním účelům, či k odběru vody z lomu), pak se musí domáhat ochrany proti těmto zásahům do svého vlastnického práva u soudu v občanském soudním řízení. Zahrnutí pozemků do plochy ZH nevytváří předpoklady pro to, aby byly využívány veřejností ke společenským a rekreačním účelům, naopak tím jsou podpořeny soukromé ekonomické zájmy vlastníka pozemků, jemuž je umožněno pozemky využít k zastavění stavbami pro ekonomickou činnost. Z územního plánu neplyne, že by bylo zakázáno oplotit tyto pozemky, neboť jsou součástí zastavěného území a v ploše ZH není umístění oplocení vyloučeno.
71. V případě, že by se soud mohl věcně zabývat návrhovým bodem nepřiměřenosti územního plánu (nikoliv pouze jako *obiter dictum*), neshledal by v kontextu výše uvedeného důvod přistoupení k výsledku svědků M. V. a P. B.. I kdyby představitelé obce navrhovateli ústně sdělili, že chtějí využít územní plán jako nástroj znárodnění jeho pozemků, aby je mohla bezplatně využívat veřejnost, je zřejmé, že územní plán ve skutečnosti podmínky pro takové užívání nevytváří. I kdyby tedy představitelé obce vystupovali v osobním kontaktu s navrhovatelem způsobem, jenž by mohl zavdávat pochybnosti o tom, zda dostatečně respektují vlastnické právo navrhovatele k pozemkům, opatření obecné povahy, které je předmětem tohoto řízení, nevytváří předpoklady pro zásahy třetích osob do vlastnického práva navrhovatele. Je sice možné, že zájemce o koupi pozemků navrhovatele ztratil o koupi zájem (ať již po seznámení s vyjádřeními představitelů obce, nebo v důsledku obsahu územního plánu), to však nelze považovat za doklad o nezákonnosti či nepřiměřenosti zásahu odpůrkyně do vlastnického práva navrhovatele vydáním územního plánu. Dokazovat průběh osobního jednání navrhovatele s představiteli odpůrkyně by bylo nadbytečné a z hlediska posuzování důvodnosti návrhu na zrušení části opatření obecné povahy neúčelné (tím spíše v situaci, kdy se soud nemůže věcně zabývat nepřiměřeností

územního plánu z toho hlediska, zda neměly být pozemky navrhovatele zařazeny do plochy NV).

72. Zmiňuje-li navrhovatel, že odpůrkyně nemá zájem koupit od navrhovatele jeho pozemky, je potřeba uvést, že odpůrkyně takovou povinnost skutečně nemá. Jak soud uvedl již výše, napadený územní plán nevytváří předpoklady pro to, aby byly navrhovatelovy pozemky využívány bez jeho souhlasu třetími osobami (nebo veřejností). Pozemky navrhovatele jsou naopak regulovány způsobem, jenž vytváří rámec pro realizaci soukromého záměru k uskutečňování ekonomické činnosti. To, že navrhovatel sám nemá zájem využít své pozemky tímto způsobem, popř. doposud nenašel žádného zájemce, jenž by je chtěl takto využít, neznamená, že by řešení obsažené v územním plánu bylo nepřiměřené.
73. Lze tedy shrnout, že i v případě, že by se soud mohl zabývat přiměřeností územního plánu z toho hlediska, že pozemky nebyly zahrnuty do plochy NV, neshledal by argumentaci navrhovatele důvodnou.
74. Navrhovatel dále namítá, že odpůrkyně měla územním plánem upravit činnosti na pozemcích zapsaných na listech vlastnictví č. X a X pro katastrální území Chramosty, konkrétně poukazuje na nelegální kovošrot v blízkosti biokoridoru. Tyto pozemky, specifikované pouze uvedením čísla listu vlastnictví, na němž jsou evidovány, ovšem nejsou ve vlastnictví navrhovatele. Tím navrhovatel překračuje rozsah, v němž opatření obecné povahy napadl a který je vymezen v bodě I návrhu a petitu (bod VI návrhu). Navrhovatel se domáhal zrušení opatření obecné povahy pouze v rozsahu pozemků v jeho vlastnictví, nikoliv v rozsahu pozemků ve vlastnictví třetích osob. Rozsahem návrhu je soud vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Soud se proto nemohl zabývat případnou nezákonností napadeného opatření obecné povahy, která se nijak nepromítá do té jeho části, která je předmětem soudního řízení.
75. Navrhovatel v návrhu dále uvedl, že napadeným opatřením obecné povahy byl zkrácen na právu na ochranu zdraví a na právu na příznivé životní prostředí. Navrhovatel konkrétně neuvedl, jakým způsobem jsou tato práva porušena. Lze se pouze domnívat, že k ohrožení těchto práv může dojít nedostatečnou regulací činností na pozemcích jiných vlastníků (viz výše zmíněné pozemky na listech vlastnictví č. 118 a 192). K tomu soud odkazuje na výše uvedené. Navrhovatel ani v obecných rysech nepředestřel žádné důvody, pro něž by měla regulace týkající se jeho pozemků porušovat právo na ochranu zdraví a na příznivé životní prostředí.
76. Za nezákonnost nelze považovat, že v grafické části územního plánu není jinou barvou vyznačena vodní plocha v lomu na pozemku p. č. XD. Smyslem barevného značení jednotlivých ploch v grafické části územního plánu je jednoznačně určit jejich funkční využití. Pokud dospěl zpracovatel územního plánu k závěru, že není důvod na pozemku p. č. XD vymezovat dvě různé funkční plochy, a to plochu výroby a skladování a plochu vodní, je pochopitelné, že celý tento pozemek je vybarven barvou, která je přiřazena plochám ZH. Soudu není zřejmé, jak by barevné provedení grafické části územního plánu mohlo zasáhnout do práv navrhovatele. Navrhovatel nepředestřel žádné argumenty, proč by v části pozemku p. č. XD, kterou zaujímá zatopený lom, měla být vymezena samostatná funkční plocha s odlišným způsobem využití. To však patrně ani navrhovatel sám nechce, nejspíš se pouze domnívá, že stejně jako v cestovních mapách by i v grafické části územního plánu mělo být modrou barvou indikováno, že se na pozemku nachází

voda. Navrhovatel však pomíjí, že grafická část územního plánu není zhotovována na podkladu cestovní mapy (nýbrž na podkladu katastrální mapy) a její účel je odlišný.

77. Soud neprovedl důkaz stížností navrhovatele ze dne 8. 12. 2020 pro nadbytečnost, neboť postačovalo provést důkaz přípisů Krajského úřadu Středočeského kraje ve věci přezkumu opatření obecné povahy, které na tuto stížnost reagovaly. Neprovedl důkaz ani listinami, které jsou součástí správního spisu (námitky navrhovatele, zápisy z jednání zastupitelstva ze dne 16. 9. 2014 a 24. 11. 2020, veřejná vyhláška ze dne 26. 11. 2020 atd.), jímž se důkaz neprovádí.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

78. Jelikož soud neshledal žádný z návrhových bodů důvodným a ani z obsahu správního spisu nevyšla najevo vada procesu pořizování územního plánu, k níž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl návrh na zrušení části opatření obecné povahy v plném rozsahu (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
79. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrkyně ve věci úspěšná byla, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Protože odpůrkyně je malou obcí, jejíž obecní úřad nevykonává činnost orgánu územního plánování ani stavebního úřadu, nepovažuje soud náklady na zastoupení advokátem za neúčelně vynaložené (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 – 47, bod 29). Náklady odpůrkyně sestávají z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí zastoupení, sepsání dvou vyjádření ve věci, účast na jednání před soudem) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a náhrady některých hotových výdajů dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý z výše uvedených úkonů právní služby. Jelikož je zástupce odpůrkyně společníkem právnické osoby vykonávající advokacii, která je plátkyní daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů odpůrkyně též náhrada této daně, kterou je uvedená osoba povinna odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů, tj. 21 % z částky 13 600 Kč (2 856 Kč). Celkem náklady odpůrkyně činí 16 456 Kč. Náhradu nákladů řízení je navrhovatel povinen zaplatit odpůrkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. února 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.

předseda senátu